

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3408

гр. София, 08.02.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

като разгледа докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20211110150318 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на Б. Ж. Б. срещу „***“ ООД.

Ищецът твърди, че за периода 21.03.2006 г. – 26.11.2018 г. е работил при ответника на длъжност „изпълнителен директор“ по силата на трудов договор № 1/21.03.2006 г. Със заповед от 26.11.2018 г. трудовият договор е прекратен, на основание чл.326, ал.1 КТ, вр. чл.326, ал.2 и чл.335, ал.1, т.1 КТ във връзка с отправено от ищеца писмено предизвестие до работодателя. Счита, че има вземане към ответника за сумата от общо 3 603, 99 лв., от която:

- 1 956, 52 лв. – брутно трудово възнаграждение за м.10.2018 г.
- 205, 43 лв. – обезщетение за болничен за м.10.2018 г.
- 214, 77 лв. – обезщетение за болничен за м.11.2018 г.
- 1 227, 27 лв. – обезщетение за неизползван платен годишен отпуск (5 дни за 2017 г. и 7 дни за 2018 г.).

Претендира законна лихва от датата на исковата молба – 30.08.2021 г. до окончателното изплащане.

Твърди, че към момента сумата не е изплатена, като с оглед забавата на ответника върху същата се дължи и мораторна лихва за периода 26.11.2018 г. – 30.08.2021 г. в размер на сумата от 1 010, 20 лв.

Моли съда да осъди ответника да му заплати исковите суми. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника „***“ ООД. Заявява, че признава исковите до размера на сумата 2 990, 86 лв., както следва:

- трудово възнаграждение за м.10.2018 г. и обезщетение за временна неработоспособност – общо за сумата от 1 698, 18 лв.;
- обезщетение за временна неработоспособност за м.11.2018 г. и за неизползван платен годишен отпуск за 2017 г. и 2018 г. – за сумата от

1 292, 68 лв.

В останалата част оспорва исковете по основание и размер.

Твърди, че брутно трудово възнаграждение на ищеца за м.10.2018 г. е 1 956, 52 лв. След приспадане на сумата 181, 17 лв. внесени осигуровки за пенсия, сумата 47, 56 лв. внесени осигуровки за УПФ, сумата 69, 18 лв. внесени от работодателя здравни осигуровки, сумата 165, 86 лв. внесен от работодателя ДОД остава дължима сумата от 1 492, 75 лв., която заедно със следващите се болнични за м.10.2018 г. в размер на 205, 43 лв. възлиза на сумата от 1 698, 18 лв.

Твърди, че основната заплата на ищеца за м.11.2018 г. е 2 250 лв. Обезщетението за неизползван платен годишен отпуск за 2018 г. за 7 дни е 715, 91 лв., а за 5 дни от 2017 г. – 511, 36 лв. или общо: 1 227, 27 лв. Болничните за периода 12.11.2018 г. – 14.11.2018 г. са в размер на 214, 77 лв. След приспадане на внесените от работодателя данъци и осигуровки, както следва: сумата 18 лв. внесени осигуровки за пенсия, сумата 4, 72 лв. внесени осигуровки за УПФ, сумата от 6, 87 лв. внесени здравни осигуровки, сумата 119, 77 лв. внесен от работодателя ДОД, дължимата сума възлиза на сумата от 1 292, 68 лв.

Твърди, че многократно е канил ищеца да му изплати дължимите суми, като на срещата на 17.12.2021 г. сумата за изплащане е била приготвена на касата на дружеството, бил е подготвен и РКО, за което ищецът е бил уведомен, но си е тръгнал, без да я вземе. След този случай ищецът е идвал още два пъти – за получаване на трудовата си книжка и удостоверение за детски добавки, и отново е отказал да получи плащане. Счита, че с оглед поведението на ищеца последният е в забава на кредитора, поради което работодателят не следва да дължи лихва за забава.

Предявени са обективно съединени искове, както следва:

с правно основание чл.128, т.2 КТ – за сумата от 1 956, 52 лв. брутно трудово възнаграждение за м.10.2018 г.;

Основателността на иска се обуславя от установяване наличието на трудово правоотношение между страните, в рамките на което ищецът е полагала труд за периода, за който претендира да му се заплати трудово възнаграждение, размера на дължимото трудово възнаграждение за процесния период и падежа на вземането, тежестта за установяване на които обстоятелства се носи от ищеца.

В тежест на ответника е да докаже изплащане на сумата.

с правно основание чл. 162, ал. 3 КТ, вр. чл. 40, ал. 5 КСО :

- за сумата от 205, 43 лв. обезщетение за временна неработоспособност за

м.10.2018 г. и

- за сумата 214, 77 лв. обезщетение за временна неработоспособност за м.11.2018 г.

Основателността на иска се обуславя установяване наличието на трудово правоотношение; разрешен по съответния ред отпуск поради временна неработоспособност; представяне на доказателства за това пред работодателя, както и размера на дължимото обезщетение, тежестта за установяване на които обстоятелства се носи от ищеца.

В тежест на ответника е да докаже изплащане на сумата.

с правно основание чл.224 КТ – за сумата от 1 227, 27 лв. обезщетение за неизползван платен годишен отпуск (5 дни за 2017 г. и 7 дни за 2018 г.).

В тежест на ищеца е да докаже, че между него и ответника е съществувало трудово правоотношение, което е било прекратено, като е без значение на какво основание; наличието на неизползван платен годишен отпуск през периода на съществуване на трудовото правоотношение; че размерът на претенцията съответства на исковата сума.

В тежест на ответника е да докаже, че работникът е упражнил правото си да ползва платен годишен отпуск, респ. – че е изплатил на работника обезщетение за неизползвания такъв.

с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД – за сумата от 1 010, 20 лв. обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 26.11.2018 г. – 30.08.2021 г.

По така предявения иск в тежест на ищеца е да докаже съществуването на главен дълг, забава на длъжника и че дължимата лихва е в размер на исковата сума.

По посочената претенция на ищеца следва да бъдат дадени указания да посочи какъв е размерът на обезщетението за забава, което се претендира върху всяка от сумите, формиращи общия размер на главницата.

С оглед възражението на ответника за забава на кредитора по чл.95 ЗЗД, **в тежест на ответника е да докаже**, че е предложил изпълнение на ищеца, което последният неоправдано не е приел или не е дал необходимото съдействие, без което длъжникът не би могъл да изпълни задължението си.

Безспорно е между страните, че:

- в периода 21.03.2006 г. – 26.11.2018 г. ищецът е заемал длъжността „изпълнителен директор“ при ответника на по силата на трудов договор № 1/21.03.2006 г., както и че трудовото правоотношение е прекратено със заповед от 26.11.2018 г.
- brutното трудово възнаграждение на ищеца за м.10.2018 г. е 1 956, 52 лв.;
- дължимото от работодателя обезщетение за временна неработоспособност за м.10.2018 г. е в размер на 205, 43 лв.
- дължимото от работодателя обезщетение за временна неработоспособност за м.11.2018 г. е в размер на 214, 77 лв.
- обезщетението за неизползван платен годишен отпуск от ищеца за 2017 г. и 2018 г. е в размер на сумата 1 227, 27 лв.

Спорен по делото е въпросът дали дължимите суми следва да се определят след приспадане на дължимите от работодателя данъци и осигурителни вноски, която разлика формира оспорената от ответника част от исковите за главница.

Спорен по делото е въпросът дължи ли ответникът обезщетение за забава в размер на законната лихва с оглед заявеното възражение за забава на кредитора.

По доказателствата:

Следва да се допуснат представените от страните писмени доказателства като допустими, относими и необходими за изясняване предмета на спора.

На ответника следва да бъде допуснат един свидетел при режим на довеждане за установяване на обстоятелството, че е предложил на ищеца изпълнение, което последният неоправдано не е приел или не е дал необходимото съдействие, без което длъжникът не би могъл да изпълни задължението си.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание за

10.03.2022 г. 09:30 часа, за която дата да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца - и от писмения отговор на ответника и доказателствата към него, като съдът им указва в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящото определение да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

УКАЗВА на ищеца в едноседмичен срок от съобщението с изрична писмена молба с препис за насрещната страна да посочи в рамките на сумата, която претендира като обезщетение за забава в размер на законната лихва, **какъв е размерът на обезщетението за забава, което се претендира върху всяка от сумите, формиращи общия размер на главницата.**

УКАЗВА на ищеца в едноседмичен срок от съобщението, на основание чл.127, ал.4 ГПК, да посочи банкова сметка или друг начин за плащане.

ДОПУСКА представените от страните писмени доказателства.

ДОПУСКА един свидетел на ответника при режим на довеждане за установяване на обстоятелството, че е предложил на ищеца изпълнение, което последният неоправдано не е приел или не е дал необходимото съдействие, без което длъжникът не би могъл да изпълни задължението си.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото.

СЪДЪТ УВЕДОМЯВА СТРАНИТЕ , че за разрешаването на спора си те могат да използват медиация, като способ за извънсъдебно разрешаване на спора. Така те ще спестят време, усилия и средства. При постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса - чл.78, ал.9 ГПК.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://mediator.mjs.bg>). Медиацията е платена услуга.

УКАЗВА на страните, че при постигане на спогодба и в случай, че се нуждаят от съдействието на съда, за да бъде одобрена или се нуждаят от съдействие при организиране на срещата по медиация, следва да уведомят писмено чрез деловодството на състава, като посочат електронен адрес или телефон с оглед насрочване на заседанието за одобряване на спогодбата в максимално кратък срок.

УКАЗВА, че в случай, че ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неprisъствено решение срещу ищеца на основание чл. 238, ал. 2 ГПК.

Определението не подлежи на обжалване.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на страните препис от определението.

Съдия при Софийски районен съд: _____